

Mythologia, Padoue, 1616 - 08 : Ops sur son char

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série B - 1581. Pierre Eskrich, Images des dieux (Lyon)

[Images, Lyon, 1581 - 30 : Ops sur son char](#) a pour adaptation ce document

Collection Série A - 1571. Giuseppe Porta et Bolognino Zaltieri, Imagini degli dei (Venise)

[Imagini, Venise, 1571 - 30 : Ops sur son char](#) a pour adaptation ce document

Collection Série B - 1612. Pierre Eskrich, Mythologie (Lyon)

[Mythologie, Lyon, 1612 - 65 : Rhéa sur son char](#) a pour alternative ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia* Padoue, 1616 - 08 : Ops sur son char, 1616

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7727>

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum paulum Tozzium, ex typographeo Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire HathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Pagination

- p. 47
- p. 501

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

& sacerdotes instituti, & publicae ceremonie, & pecuniorum nomen invare, & multa alia ad diuinitatem sanctificare. Huius ambitionis preclarum habeo testimoniū Atre cedem, qui cum Phrygius pastor esset, & inter pascendum matris Deorum laudes cantaret, & ab illa mirificè amatur, idcirco diceretur, id Iupiter aegle serens palam quidem occidere ob matris reverentiam desiderat arvum per dolum ille dictus est in fabulis invisiſſe à quo Atres fuit dilaniatus, ut ac Nicādi interpres, qđ est in Alexipharmacis,

U. trionf.
αρπίθη Σελάδητε, γέργυας πίον Ἀττεω.
hic Rhei ubi sunt
Lebrina thalamique. Attaque erga gallula prisa.
Quanquam Herimesianax elegiorum leti-

ptor Atten Calai Phrygīs filium ad suscipiendam sobolem imitilem factum ab ipsa Dea scripsit, qui cū adoleuerent, magnę matris ceremonias in Lida monstrauit, quare tanto in honore simile apud Deam dicitur, vt Iupiter in gratia serens immancem aprum in leges Lydorum immiterit, a quo & alijs Lydorum complures, & ipse Atres fuerit interemptus. fama est preterea Atre in Arborem pinum ab ipsa Dea conuersum fuisse quare pinus matri Deum fuit consecrata: quam Deam terram quidam putarunt, quamobrem vestem ex herbis & ramulis arborum texuerunt clausaque tribuerunt, quia clausa sit per hyemem, ac vermo tempore aperiatur, & idcirco illi porca pregnanti sacrificabatur: vt animali secundo.

At vero quid? non ne maximum ambitionis indicium est, quod scribitur à Lactantio in lib. de falsa religione quod in Olympo monte plenius veritas bat, omnesque propositis premissis, qui nouum aliquod umentum humano geneti vult ex cogitatione, imitabat, vt ad se primū deferent: enim ipse imitor postea creditus est; & idcirco huic, vt multis preterea rerū velium imitoribus, diniū honoris sunt habiti. Quod vero in Olympo monte precipue habuit, scriptū ita Pindarus in Olympiacis:

A'λλ' ὡκρόνεται δέ ας,
ἔδει στρυμόντε τέλευτα.
Sed οἱ Σατύροι φίλοι
Selum colens Olympi.

Hic quot annos imperauerit, nemo proculs conjectura assequi potest: quoniam non mortuum esse contendunt antiqui, at quod ad grandiorē aetatem pertinerit, & ad cauitem, facilē ex eo conicere licet, quod scriptum est à Luciano in sacrificiis, quia cum multorum Deorum formam describat solum iugenū id precepsū habere.

Thiamis, Rhiamis, Themis, Mnemosyne.

Ac Orpheus in hymni Rheim primam omnium à Deo factam fuisse iuruit, quem Protagonum appellat, cum ita inquit :

Μητέρα τούτης πολυμερεῖ πρωτογόνοιο.

O Rhea Protagoni genitoris filia summi.

Quicquid cùm fuisse pollici Saturi uxori credita, de illa scipit idem Orpheus :

πάτημα δύλαθμορεῖ, κοστου σύλλεκτρη μάκαρα.

Saturni felix coniux, Splendida forma est.

Ex hac idem poeta terram, & mare, & celum, & vento, gentes fuisse tradidit quae Deorum & hominum patens appellata est, ut patet in his carminibus eisdem Orphoi :

*μήτερ μήτερ θεῶν, οὐδὲ θυντῶν αἴθουστην
εἰς τὰ γαργαρίγαλα, ταῦτα εὔνοει πεπέμψει,
τὰ ποντούς, πνοιας, πτηνά, ποταμάς, πεπέμψει.*

Mater Diourum pariter, materq; virorum :

*Ex terra parvum frugum, columq; profundum,
Et mare cava ventus: veloci percita cursu.*

Hanc ipsam Iouis fuisse matrem testatur Callimachus ita in hymno in Iouem :

*εὐδίος παρθενίαν τέκει, ήχοι μάλιστα
ἔτενος θραύστη τερπιστέστε.*

*Nam et in Parrhasia penerit Rhea, sunt ubi colles
Arboribus testi frondoset:*

Fabulati sunt hanc Deorum matrem à quatuor leonibus in curru veli solitam, & corona

turriti coronari, cuius minibas sceptrum addi derunt, & sacerdotei tympana & traque pulsabat & Corybantes armati circumstabant inceden tem, circa quam erant letae permulte, quarum mater credita est, veinquit Lucanus libro tercio :

Quare magas Drum mater, materq; ferarum,

Et nostri genitrix hac dicta est corporu una.

Hoc e veteres Gra:um docli cecinere poeta

Sedibus in curru bisugos agitare leones.

Hanc Deam primam fuisse crediderunt, quæ vices condiderit, & turre ad defensionem exco gitarit, quare ita scripsit Virgilus libro decimo :

Alma parentis Idaea Deum, cui Dindyna cordi,

Turregenasq; urbes hyrcanij, ad fronsa leones.

Tympanum illi præterea tribuerunt, quod pulsabatur in factis, & castratis sacerdotibus celebratur cum magno tibiarum cornaciminiique strepitu. Illud autem factum fait ob Atvos memoria Phrygii pueri, qui cùm à Rhea amaretur, neque tamen eius defidetio vellet sati facere, perpetuam virginitatem ie fernaturū pollicitus est. At cùm eam non fernasset, à Rhea in furorem percitus seipsum enrauit, atque sacerdossem illi Deo, cui fidem violauerat, dicauit. Alii dicunt Atvum fuisse eius Deo sacerdotem ab illa Dea sacrificis prefectum illa lege ut perpetuam castitatem fernaret sed postea promissi parum memor Sangutinem nymphā cō-

pic lit.